

Hari?”

La ekscito de aventuro flirtis ankoraŭ en la okuloj de Ron, sed Hermiona respondis antaŭ ol Hari povis.

“Iru al Zomburdo. Tion ni devis fari antaŭ epokoj. Se ni provos ion mem, ni nepre ekiĝos.”

“Sed ni ne havas *pruvon!*” diris Hari. “Ciuro tiom timas, ke li ne apogos nin. Snejp bezonas nur diri, ke li ne scias, kiel la trolo eniris je Halovino, kaj ke li ne estis ie ajn proksime al la tria etaĝo – kiun oni kredos, laŭ via supozo, lin aŭ nin? Ne estas fakte sekreto, ke ni malamas lin, Zomburdo ekpensus, ke ni inventis ĉion por ke li estu maldungita. Ŝteti ne helpus nin eĉ por savi sian vivon, li estas tro amika kun Snejp, kaj opinias, ke ju pli studentoj ekiĝos, des pli bone. Kaj ne forgesu, ke ni ne devas scii ion ajn pri la Ŝtono aŭ Lanuga. Pro tio ni devus multe klarigi.”

Tio ŝajne persvadis Hermionan, sed ne Ron.

“Se ni nur flarus iomete ĉirkaŭe–”

“Ne,” diris Hari kategorie. “Ni jam tro flaris ĉirkaŭe.”

Li tiris al si mapon de Jupitero kaj komencis lerni la nomojn de ĝiaj lunoj.

La sekvantan matenon, oni liveris notojn al Hari, Hermiona, kaj Nevil dum ili matenmanĝis. Ili ĉiuj estis samaj:

Via detenpuno komencos hodiaŭ vespere je la dek unua. Renkontu s-ron Ŝteti en la vestiblo.

Prof. M. MakGongal

Pro la fururo pri la perditaj poentoj Hari jam forgesis, ke ili ankoraŭ devis plenumi la detenpunon. Li fakte anticipis la plendojn de Hermiona, ke tio estos tuta nokto da studado perdita, sed ŝi diris nenion. Kiel Hari, ŝi agnoskis, ke ili indus je tio, kion ili ricevis.

Tiun vesperon je la dek unua, ili ĝisis Ron en la komuna ĉambro, kaj iris suben al la vestiblo kun Nevil. Ŝteti jam estis tie – kaj ankaŭ estis Malfid. Hari estis forgesinta, ke Malfid ankaŭ havis detenpunon.

“Sekvu min,” diris Ŝteti, lumigante lampon kaj gvidante ilin eksteren.

“Mi supozas, ke ekde nun vi pripensos dufoje antaŭ ol rompi alian regulon, ĉu ne?” li diris, ridaĉante al ili. “Ho jes... peza laboro kaj doloro instruas plej bone, mi opinias... domaĝe, ke oni lasis malaperi la antikvajn punojn... pendigi onin de la plafono je la pojoj dum kelkaj tagoj, mi ankoraŭ havas la ĉenojn por tio en mia oficejo, mi konservas ilin per oleo, en okazo de bezono... Ĝuste, ni eku, kaj ne pensu pri forkuro nun, vi trafos eĉ pli malbonan tiukaze.”

Ili marŝis for trans la mallumaj gazonoj. Nevil daŭre snufetis. Hari